

รายวิชา ภาษาไทย

รหัสวิชา ท๒๒๑๐๑

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒

เรื่อง ลำนำบ้านทัก (๒)

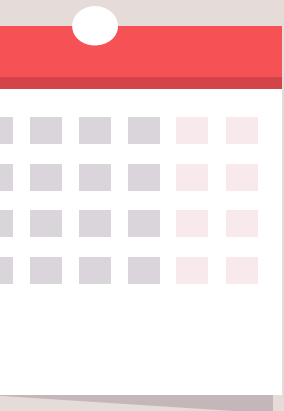
ครูผู้สอน ครูรุ่งพิรุณ เชื้อนรอบ

ครูฟาริเดาะห์ เบญญาภาจ

ภาษาไทย

ลำนำนำบ้านทีก (๒)

เรื่อง ครูไหวใจร้าย ตอน ผู้บอกเวลา

ครูไหวใจร้ายเดินผ่านสี่แยกถนนหลวง ซึ่งความจริงเป็นถนนเล็กนิดเดียว มีหน้าซ้ายยังมีคอกหมูใหญ่ที่ทางแยกแห่งหนึ่ง ทำให้สมชื่อหรรษาของถนน ยิ่งขึ้นไปอีก

ภายในบ้านหลังหนึ่ง ค่อนข้างเล็กแต่เป็นระเบียบ มีโต๊ะอาหารตั้งอยู่ใกล้หน้าต่าง พ่อแม่และลูกกำลังเริ่มกินอาหาร แม่เหลือบเห็นครูไหวเดินผ่านพอดี

“รีบกิน ๆ เข้าเถอะตาหนู ครูไหวเดินผ่านไปแล้ว นีมีเจ็ดโมงยี่สิบแล้ว หรือ” แม่บอกลูกชายอายุเก้าขวบ

“เฮ้อ! เบื่อจะตาย ข้าวมกกลิ่นตุ ๆ” เด็กชายบ่น

เรื่อง ครูไหวใจร้าย ตอน ผู้บอกเวลา

แม่หน้าแดงแต่กล้ากลืนถ้อยคำรุนแรงไว้ในใจ ฝ่ายพ่อเกิดอาการ
คันยิบ ๆ ขึ้นมาที่มือขวา เกือบจะทำอะไรสักอย่างที่เหน็ดเหนื่อย ๆ ของ
เด็กชายตัวอ้วนป้อม แต่ก็ยั้งไว้ได้ทันท่วงที เพราะพ่อยังจำได้ว่า ครั้งหนึ่ง
ที่อดรนทนไม่ได้จนต้องพาดป้ายลงบนก้นของตาหนูนั้น เด็กชายส่งเสียง
ลั่นราวกับถูกทุบหัว ทั้ง ๆ ที่ก้นอ้วน ๆ นั้นมีกางเกงหนาราวกับกระสอบ
ปานสวมอยู่ เมื่อสงบสติอารมณ์ได้ พ่อก็ลุกขึ้นจากโต๊ะพลาจพูดว่า

เรื่อง ครูไหวใจร้าย ตอน ผู้บอกเวลา

“ฉันต้องไปทำงานละ ครูไหวเดินไปถึงคลองน้ำขุ่นแล้วคงจะเจ็ดโมงครึ่งพอดี”

ทุกคนในอำเภอกิ่งจันทน์แดงยึดถือครูไหวเป็น “นาฬิกา” เพราะตลอดเวลานับสิบ ๆ ปีที่ผ่านมา นั้น กิจวัตรประจำวันของครูไหวเป็นไปสม่ำเสมอ เทียงตรง ไม่เคยพลาดแม้แต่นาทีเดียว หรืออาจเป็นไปได้ว่าที่ทุกคนต้องกระตือรือร้น รีบร้อนทำหน้าที่ของตัวเอง ก็ด้วยเกรงกลัว “ครูไหวใจร้าย” เนื่องจากเคยถูกเคี่ยวเข็ญ ถูกตำราบมาตั้งแต่เด็ก

เรื่อง ครูไหวใจร้าย ตอน ผู้บอกเวลา

แม้กระทั่งโตเป็นผู้ใหญ่ มีลูกหลานสักกี่คน ความหวาดกลัวเหล่านั้นก็มิได้สูญหาย สำหรับบางคนแล้ว อาจเพิ่มมากขึ้นตามวันเวลาที่ผ่านไปด้วยซ้ำ จะน่าอายสักเพียงใด หากถูกครูไหวเรียกมาตําหนิติเตียนต่อหน้าธารกำนัล

เรียบเรียงโดย ผกาวดี อุตตโมทย์

จากหนังสือ หลักภาษาไทยและการใช้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ หน้า ๕๒ - ๕๓

คำถามชวนคิด พิจารณาหาคำตอบ

ให้นักเรียนเขียนย่อความจาก
เรื่อง **ครูไหวใจร้าย** ตอน **ผู้บอกเวลา**
ตามรูปแบบการเขียนย่อความ

เขียนย่อความเรื่อง ครูไหวใจร้าย ตอน ผู้บอกเวลา

ย่อ นวนิยาย เรื่อง ครูไหวใจร้าย ตอน ผู้บอก
เวลา ของ ผกาวัตติ์ อุตตโมทย์ จาก หนังสือหลัก
ภาษาไทยและการใช้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒
หน้า ๕๒ - ๕๓ ความว่า

เขียนย่อความเรื่อง ครูไหวใจร้าย ตอน ผู้บอกเวลา

ครูไหวใจร้ายเดินไปทำงาน ผ่านบ้านหลังหนึ่งซึ่งพ่อแม่ลูกกำลังรับประทานอาหารเช้า แม่เห็นครูไหวก็รู้เวลาที่ถึงโรงเรียนลูก ส่วนพ่อก็รีบออกไปทำงาน ทุกคนในอำเภอจึงจันทน์แดง เปรียบครูไหวเป็นนาฬิกา เพราะครูไหวปฏิบัติตนเป็นคนตรงต่อเวลาอย่างสม่ำเสมอ และอบรมสั่งสอนให้ศิษย์ทุกคนเป็นคนตรงต่อเวลาด้วยเช่นกัน

ทบทวนความรู้

เรื่อง การเขียนย่อความ

ทบทวนความรู้

การเขียนย่อความ

หมายถึง

การเขียนย่อความ หมายถึง...

การนำใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่านมา
เขียนสรุปใหม่โดยทำให้เนื้อหาสั้นลง แต่ยังคง
ความหมายและสาระสำคัญของตัวบทเดิมไว้
อย่างครบถ้วน

ทบทวนความรู้

ส่วนประกอบ ของการเขียนย่อความ

ส่วนประกอบของการเขียนย่อความ

ส่วนนำ

เป็นแบบขั้นต้นย่อความ
เพื่อบอกชื่อเรื่องและ
แหล่งที่มาของเรื่องให้
ผู้อ่านทราบ

ส่วนเนื้อเรื่อง

เป็นส่วนเนื้อหาที่สรุป
และนำมาเรียบเรียงแล้ว
มีย่อหน้าเดียว และเป็น
ใจความหลัก

ทบทวนความรู้

การเขียนแบบขั้นต้นย่อความสำหรับ
งานเขียนประเภทต่าง ๆ

๑. ย่อความงานเขียนประเภทบรรยายหรือกรอต่าง ๆ

ย่อ.....(ประเภทของร้อยกรอง).....เรื่อง.....
 (ชื่อบทร้อยกรอง).....ของ.....(ผู้แต่ง).....ตอน.....(ชื่อตอน).....จาก
(ชื่อหนังสือ).....หน้า.....(เลขหน้า).....ความว่า
(ใจความ).....

.....

๒. ย่อความงานเขียนประเภทร้อยแก้ว

ย่อ.....(ประเภทของความเรียงร้อยแก้ว).....เรื่อง.....(ชื่อเรื่อง).....ของ
.....(ชื่อผู้แต่ง).....จาก.....(ชื่อหนังสือ).....หน้า.....(เลขหน้า).....

ความว่า

.....(ใจความ).....

๓. ย่อความงานเขียนประเภทพระราชดำรัส

ย่อ.....(ประเภทของงานเขียน).....ของ.....(ชื่อผู้แต่ง).....

พระราชทานแก่.....เรื่อง.....(ชื่อเรื่อง).....ในโอกาส.....(งาน

อะไร).....ณ.....(ที่ไหน).....เมื่อวันที่..... ความว่า

.....(ใจความ).....

.....

.....

๔. ย่อความงานเขียนประเภทประกาศ

ย่อ.....(ประเภทของงานเขียน).....เรื่อง.....(ชื่อเรื่อง).....ของ
.....(ชื่อผู้แต่ง).....วัน เดือน ปี ความว่า
.....(ใจความ).....

.....

.....

๕. ย่อความงานเขียนประเภทจดหมาย

ย่อจดหมายของ.....(ผู้เขียน).....ถึง.....(ผู้รับ)..... เรื่อง.....

(ชื่อเรื่อง)..... วัน เดือน ปีความว่า

.....(ใจความ).....

.....

.....

ฝึกทักษะการเขียน

เรื่อง ย่อความจากสื่อ

รูปแบบกิจกรรม

๑. ให้นักเรียนจับกลุ่ม ๔ - ๕ คน
๒. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มเขียนย่อความจากงานเขียนในใบความรู้ที่ ๑๐ เรื่อง ย่อความจากสื่อ
๓. ให้นักเรียนบันทึกลงในใบงานที่ ๑๐ เรื่อง ย่อความจากสื่อ

ใบงานที่ ๑๐

ใบงานที่ ๑๐ เรื่อง ย่อความจากสื่อ
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง สังเกตสื่อบันทึกสาร
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๐ เรื่อง นำฉบับติก (๒)
รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท ๒๒๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนย่อความจากสื่อที่กำหนด ให้ถูกต้องตามรูปแบบการเขียนย่อความงานเขียนต่าง ๆ

ย่อ.....เรื่อง.....
ของ.....จาก.....
หน้า.....ความว่า
.....
.....
.....
.....
.....

ชื่อ.....ชั้น.....เลขที่.....

เรื่อง ย่อความจากสื่อ

(สามารถดาวน์โหลดได้ที่ www.dltv.ac.th)

ใบความรู้ที่ ๑๐ เรื่อง ย่อความจากสื่อ
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง สังเกตสื่อบันทึกสาร
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๐ เรื่อง สำนับบันทึก (๒)
 รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท ๒๒๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒

ข้าวต้มมัด

ทุกคนคงรู้จัก "ข้าวต้มมัด" แต่สำหรับข้าพเจ้าไม่ใช่เพียงแค่ว่ารู้จัก หากแต่รู้สึกผูกพันกับขนมชนิดนี้เป็นพิเศษ ดังกับเป็นเพื่อนสนิทกันอยู่ช่วงหนึ่งของชีวิตวันเยาว์

ในวัยเด็กข้าพเจ้าเคยช่วยคุณยายทำขนมข้าวต้มมัดขาย ข้าวต้มมัด ลักษณะเป็นขนมห่อด้วยใบตองประกบกันเป็นคู่ มัดเข้าด้วยกันแล้วนำไปนึ่ง ช่างในจะปิ้งกล้วยห่อด้วยข้าวเหนียว มีรสหวานมันเค็ม นิยมรับประทานเป็นอาหารว่าง โดยคุณยายจะทำขนมขายครั้งหนึ่งประมาณ ๑๐๐ - ๑๕๐ ห่อ จึงจำเป็นต้องอาศัยผู้ช่วยในการทำขนมแต่ละครั้ง เพราะแต่ละครั้งจะใช้เวลาเตรียมวัตถุดิบครึ่งค่อนวันเลยทีเดียว

ตั้งแต่เช้าข้าวเหนียวไฉ่น้ำก่อน ๑ คืน เพื่อให้ข้าวเหนียวนุ่มตอนที่รับประทาน จากนั้นตัดใบตองสด มาตากแดดให้ใบตองนั้นเหนียวไม่กรอบเวลาห่อจะได้ไม่แตก แล้วนำมาเขียนให้เป็นสองขนาด ขนาดเล็กและขนาดใหญ่ ตัดเป็นสี่เหลี่ยมผืนผ้า แล้วปลายทั้งสองตัดให้โค้ง ส่วนขนาดเล็กนั้นความยาวเป็นครึ่งหนึ่งของขนาดใหญ่ เพื่อใช้รองชั้นในตอนที่ห่อขนม ก้านของใบตองหลังจากตัดส่วนใบออกแล้ว ก็ผ่าออกเป็นเส้นเล็ก ๆ นำไปตากให้แห้งเหนียว แต่หากแห้งเกินไปเวลาผูกห่อขนมเชือกก้านกล้วยก็จะขาด มีวิธีแก้ไขที่คุณยายสอนไว้คือให้เอาเชือกก้านกล้วยเหล่านั้นไปแช่น้ำก่อนสักประมาณ ๕ นาที ถึงจะเอามาใช้ เชือกก็จะเหนียวแข็งแรงเหมือนเดิม เมื่อเตรียมใบตองและเชือกมัดเสร็จ ก็เริ่มก่อไฟด้วยไม้พิน คุณยายจะไม่ใช้แก๊สหุงต้มที่มีในครัวเรือน ข้าพเจ้าเคยถามคุณยายเช่นกันและได้คำตอบว่า หากใช้แก๊สจะไม่ได้กลิ่นหอมของควันไฟ

ขั้นตอนสำคัญของการปรุงนั้นอยู่ที่วัตถุดิบสำคัญ น้ำกะทิ ข้าพเจ้าโดนบังคับให้ชูดมะพร้าวด้วยกระต่ายชูดมะพร้าว คราวละประมาณ ๕ - ๖ ลูก ทุกครั้งจะรู้สึกขยาดไม่อยากทำเอาเสียเลย เพราะต้องนั่งบนกระต่ายนาน ๆ ทั้งยังออกแรงชูดอีก แต่ข้าพเจ้าเห็นคุณยายใช้เวลาไม่นานนักมะพร้าวที่ผ่า

ใบความรู้ที่ ๑๐

เรื่อง ย่อความจากสื่อ

(สามารถดาวน์โหลดได้ที่ www.dltv.ac.th)

ใบความรู้ที่ ๑๐

เรื่อง ย่อความจากสื่อ

(สามารถดาวน์โหลดได้ที่ www.dltv.ac.th)

ตั้งไว้ก็กลายเป็นมะพร้าวชูดในพริบตา หลังจากนั้นก็จะคั้นเอาแต่หัวกะทิอย่างเดียวใส่ลงในกระทะตั้งไฟพอเดือด จากนั้นใส่ข้าวเหนียวที่แช่น้ำไว้ นำมาล้างออกด้วยน้ำเปล่าอีกครั้งหนึ่ง ใส่เกลือลงไปประมาณ ๒ ช้อนชา จากนั้นใช้ตะหลิวคนไปมาจนรู้สึกว่ามันแห้ง ๆ อย่าให้ข้าวเหนียวสุกเด็ดขาด มิฉะนั้นตอนหนึ่งเสร็จจะทำให้ข้าวเหนียวในห่อละลาย เปียกไม่น่ารับประทาน

จากนั้นตัดข้าวเหนียวพักไว้ในหม้อ ปอกกล้วยสุกผ่าซีก ถ้าผลของกล้วยใหญ่มากก็ผ่าออกเป็น ๓ ซีก ถ้าขนาดพอเหมาะก็ผ่าเป็น ๒ ซีก จัดเตรียมไว้ในหม้อเช่นกัน เมื่อข้าวเหนียวที่ผัดกะทิเริ่มเย็นลง แล้วก็เริ่มนำมาห่อใส่ใบตองได้ นำใบตองขนาดเล็กวางบนมือลักษณะที่สามารถกักได้ จากนั้นตัดข้าวเหนียวสักประมาณ ๑ ช้อน ใส่ตรงกลางใบตอง เคลี่ยข้าวเหนียวให้กระจายออกนิดหน่อย นำกล้วยที่ผ่าไว้มาวางลง จากนั้นก็ห่อหุ้มข้าวเหนียวก่อนให้เป็นลักษณะทรงกระบอก จากนั้นใช้นิ้วชี้ของมืออีกข้างกดทางด้านหลังตอนบนของห่อจนมิดเข้ามามาหัว ด้านล่างก็ทำลักษณะเดียวกัน แต่เอาปลายขึ้นมาประกบกันตรงกลาง จากนั้นคุณยายก็เอาห่อขนมที่ห่อแล้วมาตั้งไว้ในถาด เอาส่วนปลายที่พับประกบกันไว้คว่ำลงเพื่อไม่ให้ปลายคลี่ออก รอให้ข้าพเจ้ามัดประกบกันสองห่อ ด้วยเชือกก้านกล้วยที่เตรียมไว้

จากนั้นก็นำข้าวต้มมัดที่มัดเข้ากันเป็นคู่ ๆ เสร็จเรียบร้อยแล้วก็นำมานับและจัดเรียงลงในชิงกาชณะหนึ่ง ลักษณะคล้ายหม้อใบใหญ่ซ้อนขึ้นเป็นชั้น ๆ เหมือนปิ่นโต พื้นแต่ละชั้นจะเป็นรู ๆ เพื่อให้ไอน้ำจากหม้อรองในล่างสุดสามารถกระจายความร้อนได้ทั่วถึง ในหม้อใบล่างสุดจะใช้น้ำประมาณ ๒ ใน ๕ ส่วน ของความจุเพื่อป้องกันน้ำเดือดล้นออกมาออกซึ่ง และในน้ำคุณยายก็จะตัดใบเตยหอมมาฉนวนแล้วใส่ไว้ด้วย เพื่อเพิ่มกลิ่นความหอมของใบเตย

เมื่อติดไฟในเตาเสร็จแล้วก็นำซึ่งที่มีข้าวต้มมัดอยู่ข้างในไปวาง จากนั้นก็รอเวลาสักประมาณ ๓๕ - ๔๐ นาที รอให้ข้าวเหนียวในห่อเย็นสุก เมื่อสุกแล้วใบตองก็จะเปลี่ยนสีจากสีเขียวสดเป็นสีน้ำตาลทอง ๆ เป็นอันว่าข้าวต้มมัดพร้อมรับประทานและจำหน่าย

คุณยายจะนำข้าวต้มมัดที่สุกแล้วมาวางไว้ในถาดเพื่อช่วยให้ขนมเย็นลง และให้ข้าพเจ้าตัดเชือกออก และใช้ผ้าสะอาดเช็ดคราบมันต่าง ๆ บนใบตองให้สะอาดเพื่อที่จะจัดเรียงใส่ถาดให้สวยงามนำไปขายในตลาดตอนเย็น ทุก ๆ ครั้งก็นำไปขาย ขนมของคุณยายก็จะหมดในพริบตา เพราะลูกค้าขาประจำก็จะแวะเวียนมาซื้อจนหมด บางวันก็ไม่พอด้วยซ้ำ มีบางวันลูกค้าก็จะสั่งไว้ล่วงหน้าในวันต่อไป

เมื่อย้อนความทรงจำเหล่านั้นในช่วงวัยเด็ก ส่วนใหญ่ข้าพเจ้าก็เติบโตมากับการทำขนมต่าง ๆ แต่ที่จำได้ถนัดที่สุดก็คือขนมข้าวต้มมัด เพราะคุณยายทำขายบ่อยที่สุด และเป็นสิ่งที่ติดตัวข้าพเจ้ามาตลอดจนถึงทุกวันนี้ ซึ่งความรู้เหล่านี้ก็ได้ส่งมอบแต่อย่างใด หากใครต้องการจะไปทำรับประทานเองหรือประกอบอาชีพข้าพเจ้าก็ยินดี เพราะนับวันสิ่งเหล่านี้ก็จะถูกกลืนหายไปทีละน้อย

เรียบเรียงโดย ประภาพร ลัมจิตสมบูรณ์
จากหนังสือ หลักภาษาไทยและการใช้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ หน้า ๘๒ - ๘๓

ใบความรู้ที่ ๑๐ เรื่อง ย่อความจากสื่อ
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง สังเกตสื่อบันทึกสาร
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๐ เรื่อง ลำนำบันทึก (๒)
รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท ๒๒๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒

ถอดทองคำ

ครั้งหนึ่งในอดีตกาล มีพ่อค้าสองคนอาศัยอยู่ในเมืองเสวีรัฐ พ่อค้าคนหนึ่งเป็นชายหนุ่มรูปร่างงาม ใจดี และมีคุณสมบัติ พ่อค้าอีกคนหนึ่งชื่อ “เสวีระ” เป็นคนละโมบและเห็นแก่ได้

วันหนึ่งพ่อค้าเสวีระนำขบวนเกวียนบรรทุกสินค้ามากมายเข้าไปค้าขายในหมู่บ้านแห่งหนึ่ง ขณะที่เดินเข้าไปในหมู่บ้าน เขาบ่นร้องเสียงดังว่า

“เฮ้อ! เร่เข้ามา ๆ พ่อแม่พี่น้องทั้งหลาย เชิญมาเลือกซื้อเลือกหาของใช้ดี ๆ เครื่องประดับสวย ๆ หรือใครมีของเก่าที่เอามาแลกของใหม่ได้จ้า เฮ้อ! เร่เข้ามา ๆ”

ในบ้านเล็ก ๆ หลังหนึ่งเป็นที่อยู่อาศัยของหญิงชรายากจนกับหลานสาว เด็กหญิงได้ยินเสียงร้องบอกของพ่อค้าจึงรีบไปบอกยายว่า “ยายจ๋า หนูอยากได้กำไลสวย ๆ จังเลย” ยายพูดว่า “เรายากจนมาก ยายไม่มีเงินซื้อให้หนูหรอกลูก” หลานสาวบอกยายว่า “ยายจ๋า เรามีถาดเก่า ๆ อยู่ในหนึ่งหนูขอเอาไปแลกกำไลนะจ๊ะ” ยายจึงเอาถาดใบนั้นไปขอแลกกำไลจากพ่อค้าเสวีระ พ่อค้ารับถาดมาดูสักครู่ก็ถึงกับตาลุกวาว เพราะรู้ว่ามันเป็นถาดทองคำที่มีค่ามหาศาล พ่อค้าเจ้าเล่ห์อยากได้ถาดทองคำ โดยไม่ยอมยกสินค้าให้เป็นสิ่งแลกเปลี่ยนจึงคิดแผนการขึ้นแล้วพูดว่า “นี่ยาย ถาดเก่า ๆ ไร้ค่าแบบนี้ไม่มีใครเขารับแลกหรอกนะ” พ่อค้าเสวีระพูดจบก็แสวงโยนถาดลงบนพื้น จากนั้นก็เดินจากไปอย่างไม่สนใจไยดี

สามวันต่อมา พ่อค้าหนุ่มเดินทางมาค้าขายที่หมู่บ้านแห่งนี้ ชายหนุ่มตะโกนร้องเสียงดังว่า “เฮ้อ! เร่เข้ามา ๆ เชิญพ่อแม่พี่น้องมาเลือกซื้อของใช้ราคาถูก เครื่องประดับสวย ๆ หรือใครมีของเก่าที่เอามาแลกของใหม่ได้จ้า” พ่อค้าหนุ่มแฉขายสินค้าเรื่อยมา จนมาถึงบ้านบ้านของยายและหลานสาว เด็กหญิงขอให้ยายเอาถาดใบเดิมไปแลกกำไลจากพ่อค้าหนุ่ม ยายพูดว่า “นี่เจ้ายังไม่เข็ดอีกหรือที่

ใบความรู้ที่ ๑๐

เรื่อง ย่อความจากสื่อ

(สามารถดาวน์โหลดได้ที่ www.dltv.ac.th)

ใบความรู้ที่ ๑๐

เรื่อง ย่อความจากสื่อ

(สามารถดาวน์โหลดได้ที่ www.dltv.ac.th)

พ่อค้าคนก่อนโยนถาดไร้ค่าของเราทิ้ง แล้วยังคิดจะเอาไปแลกอีก”

หลานสาวบอกยายว่า “ยายจำ พ่อค้าคนนี้พูดจาไพเราะน่าฟัง ท่าทางสุภาพอ่อนโยน เขาอาจจะรับแลกก็ได้เนาะจ๊ะ”

ยายทนรบเร้าไม่ไหวจึงนำถาดไปให้พ่อค้าหนุ่มตีราคา พ่อค้าหนุ่มยกถาดขึ้นมาดูสักครู่ก็บอกยายว่า

“ข้าพเจ้ารับถาดใบนี้ไม่ได้หรอก ยายรู้ไหมว่าถาดใบนี้ทำด้วยทองคำมีค่ามหาศาล สินค้าทั้งขบวนเกวียนของข้าพเจ้ายังมีค่าไม่เท่ากับถาดใบนี้เลย”

ยายจึงเล่าเรื่องพ่อค้าเสรีวะให้ฟังและบอกชายหนุ่มว่า “ยายจะยกถาดใบนี้ให้แก่ท่าน ส่วนท่านจะให้สิ่งใดแก่ยายก็ตามแต่ท่านเถิด”

พ่อค้าหนุ่มผู้ซื่อสัตย์จึงมอบสินค้าที่บรรทุกเกวียนมาทั้งหมดพร้อมเงินที่ขายสินค้าได้ให้ยาย ยายและหลานสาวดีใจมากกล่าวขอบคุณพ่อค้า

จากนั้นพ่อค้าหนุ่มก็ลากลับบ้านไป

ไม่นานนักพ่อค้าเสรีวะก็กลับมาที่บ้านของหญิงชราอีกครั้งหนึ่งตามที่วางแผนไว้ เขาสร้างบอกหญิงชราว่า “นี่ยาย ฉันกลับไปนึกดูแล้ว ฉันสงสารหนูน้อยเหลือเกิน ก็เลยจะช่วยรับถาดเก่า ๆ ใบนั้นไว้และจะให้กำไลสวย ๆ แก่แม่หนูอันหนึ่งก็แล้วกัน”

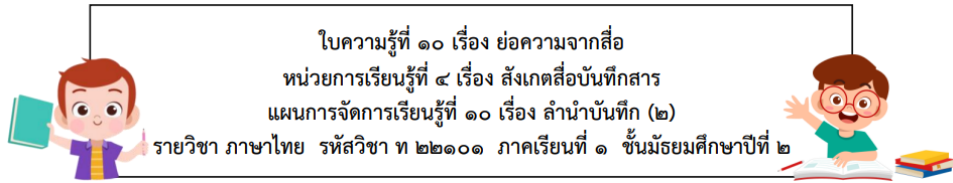
ยายจึงเล่าเรื่องพ่อค้าหนุ่มผู้ซื่อสัตย์ให้ฟังและต่อว่าพ่อค้าเสรีวะว่า “เจ้าพ่อค้าละโมภ หลอกหลวงโกหกกว่าเป็นถาดไม่มีค่า ฉันยกถาดทองคำให้พ่อค้าหนุ่มคนนั้นไปแล้ว ไปให้พันเดียวนี้ล่ะ!” พ่อค้าเสรีวะทั้งรู้สึกเสียตายและโกรธแค้นจึงรีบวิ่งตามพ่อค้าหนุ่มไปที่ท่าหน้าทันที

พ่อค้าเสรีวะวิ่งมาถึงท่าหน้ามองเห็นพ่อค้าหนุ่มถือถาดทองคำยืนอยู่บนเรือที่แล่นออกจากฝั่ง “โอ้เอ๋ย! นี่ถ้าฉันให้กำไลแค่นั้นเดียวไปตั้งแต่แรก ฉันก็คงได้ถาดทองคำล้ำค่าใบนั้นแล้ว” พ่อค้าเสรีวะได้แต่ยืนมองดูด้วยความเสียใจและเสียตาย

เรียบเรียงโดย พัชรี มีสุนธ์

จากหนังสือนิทานเรื่อง ถาดทองคำ พิมพ์ครั้งที่ ๑ พ.ศ.๒๕๔๗ หน้า ๓ - ๑๒

ใบความรู้ที่ ๑๐ เรื่อง ย่อความจากสื่อ
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง สังเกตสื่อบันทึกสาร
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๐ เรื่อง ลำนำบันทึก (๒)
รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท ๒๒๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒

พระบรมราชาบาทสมเด็จพระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร

พระราชทานแก่นักเรียนนักศึกษาในโอกาสที่เข้าเฝ้าทูลละอองธุลีพระบาท

ณ พระที่นั่งอัมพรสถาน พระราชวังดุสิต

เมื่อวันเสาร์ที่ ๒๗ ตุลาคม พ.ศ.๒๕๑๖

...เคยพูดมาหลายแห่งแล้วหลายเรื่อง อย่างเช่นความเลวต่าง ๆ ที่มีอยู่ในเมืองไทย ความทุจริตคอร์รัปชันนั้น มีถ้าแต่ละคนมีปณิธานที่จะไม่คอร์รัปชัน ที่จะไม่ทุจริต และสะสมกำลังของตนสร้างตัวเองให้มีความรู้ ให้มีความแข็งแกร่ง และรักษาความรู้นั้น รักษาความแข็งแกร่ง ความมีปณิธาน ที่จะสร้างความดีสำหรับส่วนรวมและสำหรับส่วนตัว ถ้ารักษาเหนียวไว้ในความดีนี้ ภายภาคหน้าความดีนั้นเกิดขึ้น เราก็ต้องรักษาความดีนั้นไปตลอด คนที่ยังมีอายุน้อยมีกำไร เพราะว่าสามารถที่จะถึงในภายหน้าในอนาคตได้ ถ้าเรารักษาความดีวันนี้จริง ๆ คือรักษาความดีที่สุจริต บริสุทธิ์แท้ ๆ รักษาไว้ได้ สิบปีข้างหน้าท่านทั้งหลายเป็นผู้ที่มีหน้าที่สำคัญ งานที่สำคัญ ผู้ที่อยู่ในหน้าที่ ในงานที่สำคัญจะเป็นคนสุจริต จะเป็นที่ไม่คอร์รัปชัน เป็นที่มีวิชาความรู้ก็สร้างบ้านเมืองได้ มีอธิปไตย ยังยี่สิบปีข้างหน้า คนที่มีความบริสุทธิ์ใจที่รักษาไว้ ที่เหนียวไว้จะมีมากขึ้น แล้วคนเลวก็ต้องถอย เมืองไทยก็จะมีแต่คนที่บริสุทธิ์ใจแต่ก็เป็นความหวัง จึงขอวิงวอนเป็นครั้งสุดท้ายว่า ต้องเรียนต้องหาวิชาต้องสร้างตัวเอง มีความคิดพิจารณาที่รอบคอบ และเหนียวไว้ในความดีบริสุทธิ์ จึงจะทำให้งานที่ทำ ปณิธานที่ตั้งใจในขณะนี้ เป็นผลเกิดเป็นประโยชน์ ก็ขอพูดแค่นี้ ขอให้การที่ทุกคนได้มีความสามัคคี มีความตั้งใจที่ดี มีความเข้มแข็ง ช่วยซึ่งกันและกัน ช่วยส่วนรวมเช่นนี้ เป็นผลทำให้ประสบความสำเร็จที่แท้จริงที่บริสุทธิ์ และขอให้ทุกคนมีกำลังใจ กำลังกายต่อเนื่องไปเวลานาน ประสบแต่ความดีที่ดี ความที่งาม ประสบความสำเร็จ ทั้งในการศึกษา ทั้งในกิจการเพื่อความเจริญรุ่งเรืองของส่วนรวม และความเจริญรุ่งเรืองของแต่ละคน ขอจงมีความสุขความเจริญทุกประการ

ใบความรู้ที่ ๑๐

เรื่อง ย่อความจากสื่อ

(สามารถดาวน์โหลดได้ที่ www.dltv.ac.th)

ใบความรู้ที่ ๑๐ เรื่อง ย่อความจากสื่อ
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง สังกศลื้อบัณฑิตสาร
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๐ เรื่อง ล่าบ้านตึก (๒)
 รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท ๒๒๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒

พอใจให้สุข

แม้มิได้เป็นดอกกุหลาบหอม	ก็จงยอมเป็นเพียงลดาขาว
แม้มิได้เป็นจันทร์อันสกา	จงเป็นดาวดวงแจ่มแอร่มตา
แม้มิได้เป็นหงส์ทงนงศักดิ์	ก็จงรักเป็นโนรีที่ทรรษา
แม้มิได้เป็นน้ำแม่คงคา	จงเป็นธาราใสที่ไหลเย็น
แม้มิได้เป็นมหาหิมาลัย	จงพอใจจอมปลวกที่แลเห็น
แม้มิได้เป็นวันพระจันทร์เพ็ญ	ก็จงเป็นวันแรมที่แจ่มจาง
แม้มิได้เป็นต้นสนระหง	จงเป็นพงอ้อสะบัดไม้ขัดขวาง
แม้มิได้เป็นนุขสุดสะอาง	จงเป็นนางที่มีใจไร้ความดี
อันจะเป็นสิ่งใดไม่ประหลาด	กำเนิดชาติดีทรมตามวิถี
ถือสันโดษบำเพ็ญให้เด่นดี	ในสิ่งที่เราเป็นเช่นนั้นเทอญ

ประพันธ์โดย ฐะปะนีย์ นาครทรรพ

จากหนังสือเรียนรายวิชาพื้นฐานภาษาไทยวิรัชภาษา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ หน้า ๑๒๔

ใบความรู้ที่ ๑๐

เรื่อง ย่อความจากสื่อ

(สามารถดาวน์โหลดได้ที่ www.dltv.ac.th)

ใบความรู้ที่ ๑๐ เรื่อง ย่อความจากสื่อ
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง สังเกตสื่อบันทึกสาร
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๐ เรื่อง ลำนำบันทึก (๒)
รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท ๒๒๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒

ประกาศ กองอำนวยการน้ำแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒/๒๕๖๕
เรื่อง เฝ้าระวังพื้นที่เสี่ยงน้ำหลาก และน้ำท่วมฉับพลัน ช่วง ๑๐ - ๑๗ พ.ค.นี้

ตามประกาศ กองอำนวยการน้ำแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑/๒๕๖๕ เรื่อง เฝ้าระวังพื้นที่เสี่ยงน้ำหลาก และน้ำท่วมฉับพลัน ลงวันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๖๕ กองอำนวยการน้ำแห่งชาติได้แจ้งเตือนให้เฝ้าระวังบริเวณพื้นที่จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ชุมพร สุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช พัทลุง และสงขลา ในช่วงวันที่ ๗ - ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๖๕ และจากการคาดการณ์สภาพอากาศของกรมอุตุนิยมวิทยา พบว่าในช่วงวันที่ ๑๐ - ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๖๕ ลมใต้และลมตะวันออกเฉียงใต้ที่พัดปกคลุมประเทศไทยมีกำลังค่อนข้างแรง ประกอบกับพายุไซโคลนกำลังแรง “อัสนี” บริเวณชายฝั่งประเทศอินเดียตอนกลางคาดว่าจะเคลื่อนขึ้นฝั่งประเทศอินเดียตอนกลาง ในช่วงวันที่ ๑๐ - ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๖๕ ซึ่งจะส่งผลให้ลมที่พัดปกคลุมประเทศไทยมีกำลังค่อนข้างแรง ทำให้ประเทศไทยยังคงมีฝนตกต่อเนื่องและมีฝนตกหนักและหนักมาก

กองอำนวยการน้ำแห่งชาติ ได้ประเมินสถานการณ์น้ำจากฝนคาดการณ์ของกรมอุตุนิยมวิทยา และสถาบันสารสนเทศทรัพยากรน้ำ (องค์การมหาชน) พบว่าปริมาณฝนตกสะสมอาจส่งผลให้เกิดน้ำหลากและน้ำท่วมฉับพลัน รวมทั้งทำให้พื้นที่ที่มีน้ำท่วมขังอยู่เดิมมีแนวโน้มระดับน้ำเพิ่มขึ้น จึงขอให้เฝ้าระวังพื้นที่เสี่ยงอุทกภัย บริเวณ ภาคเหนือ จังหวัดแม่ฮ่องสอน ตาก นครสวรรค์ และอุทัยธานี ภาคใต้ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ชุมพร ระนอง สุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช พัทลุง และสงขลา ในช่วงวันที่ ๑๐ - ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๖๕

ในการนี้ เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมรับมือ ขอให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องโปรดดำเนินการ ดังนี้

๑. ติดตามสภาพอากาศและสภาพน้ำอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะพื้นที่ที่มีฝนตกสะสมมากกว่า ๕๐ มิลลิเมตร ในช่วงเวลา ๒๔ ชั่วโมง และพื้นที่จุดเสี่ยงที่เคยเกิดน้ำท่วมขังอยู่เป็นประจำ
๒. ตรวจสอบความมั่นคงแข็งแรงและความสามารถใช้งานของอ่างเก็บน้ำ อาคารบังคับน้ำ และติดตาม ตรวจสอบ ซ่อมแซม แนวคันบริเวณริมแม่น้ำและกำจัดสิ่งกีดขวางทางน้ำ เพื่อเตรียมความพร้อมรับน้ำหลากป้องกันน้ำท่วม ให้สามารถใช้งานได้อย่างมีประสิทธิภาพ
๓. เตรียมแผนเผชิญเหตุรับสถานการณ์น้ำหลาก เตรียมความพร้อมบุคลากร เครื่องจักร เครื่องมือ รวมถึงความพร้อมของระบบสื่อสารสำรอง เพื่อบูรณาการความพร้อมให้ความช่วยเหลือได้ทันที
๔. ประชาสัมพันธ์สถานการณ์น้ำ และแจ้งเตือนล่วงหน้า ให้ประชาชนที่คาดว่าจะได้รับผลกระทบ เตรียมพร้อมในการอพยพได้ทันเวลาที่หากเกิดสถานการณ์

ประกาศ ณ วันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๖๕

ใบความรู้ที่ ๑๐

เรื่อง ย่อความจากสื่อ

(สามารถดาวน์โหลดได้ที่ www.dltv.ac.th)

ใบความรู้ที่ ๑๐ เรื่อง ย่อความจากสื่อ
 หน่วยงานเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง สังเกตสื่อบันทึกสาร
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๐ เรื่อง สำนับบันทึก (๒)
 รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท ๒๒๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒

ที่ ๑๑๘ / ๒๕๖๕

ชมรมสร้างสรรค์ศิลปะจากวัสดุเหลือใช้
 ชุมชนตรอกครุฑ แขวงศาลเจ้าพ่อเสือ
 เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร
 ๑๐๒๐๐

๒๗ เมษายน ๒๕๖๕

เรื่อง ขอเชิญเป็นวิทยากร
 เรียน คุณนิภา ทศนาวิไล

สิ่งที่ส่งมาด้วย กำหนดการอบรมงาน “สร้างสรรค์ศิลปะจากวัสดุเหลือใช้”

ด้วยกระผม นายวรพจน์ พากเพียร เป็นประธานชมรมสร้างสรรค์ศิลปะจากวัสดุเหลือใช้ ซึ่งก่อตั้งขึ้นเพื่อให้คนในชุมชนตรอกครุฑรู้จักใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ และร่วมกันอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ด้วยการสนับสนุนของผู้อำนวยการเขตพระนคร กรุงเทพมหานคร ทั้งนี้ภายในชุมชนมีวัสดุเหลือใช้จำนวนมากและหลากหลาย น่าจะนำมาสร้างสรรค์เป็นชิ้นงานศิลปะได้ สมาชิกชมรมมีความประสงค์จะขอรับคำแนะนำจากผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งทางชมรมเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับการสร้างสรรค์ศิลปะจากวัสดุเหลือใช้ สามารถให้ความรู้แก่สมาชิกชมรมได้เป็นอย่างดี

จึงเรียนมาเพื่อเชิญท่านเป็นวิทยากร เรื่อง การสร้างสรรค์ศิลปะจากวัสดุเหลือใช้ ในวันจันทร์ที่ ๑๑ พฤษภาคม พ.ศ.๒๕๖๕ ณ ศาลาอเนกประสงค์ของชุมชนตามกำหนดการดังแนบ ทางชมรมหวังเป็นอย่างยิ่งว่า จะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านและขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ
 วรพจน์ พากเพียร
 (นายวรพจน์ พากเพียร)
 ประธานชมรมสร้างสรรค์ศิลปะจากวัสดุเหลือใช้

ชมรมสร้างสรรค์ศิลปะจากวัสดุเหลือใช้
 โทร. ๐๘ - ๑๘๘๑ - ๘๑๑๘

ใบความรู้ที่ ๑๐

เรื่อง ย่อความจากสื่อ

(สามารถดาวน์โหลดได้ที่ www.dltv.ac.th)

นำเสนอทักษะการเขียน

เรื่อง ย่อความจากสื่อ

สรุปความรู้

การเขียนย่อความ คือ การเขียนเรียบเรียงเรื่องที่อ่าน ฟัง หรือดูอย่างกระชับ ด้วยสำนวนภาษาของผู้ย่อเอง หากมีคำสรรพนามให้เปลี่ยนคำสรรพนามเป็นบุรุษที่ ๓ หากมีเครื่องหมายอัญประกาศให้ตัดออก และเก็บใจความสำคัญของเรื่องไว้อย่างครบถ้วนสมบูรณ์ เมื่อนักเรียนเรียนรู้แล้วจะทำให้สามารถเรียบเรียงข้อความด้วยสำนวนภาษาของตนเองได้

บทเรียนครั้งต่อไป

เรื่อง

ลำนำบันทึก (๓)

สิ่งที่ต้องเตรียม

๑. หนังสือเรียนรายวิชาภาษาไทยพื้นฐาน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒
๒. ใบความรู้ที่ ๑๑ เรื่อง หลักการคัดลายมือ
๓. ใบงานที่ ๑๑ เรื่อง บรรจงเขียนเป็นลายลักษณ์

(สามารถดาวน์โหลดได้ที่ www.dltv.ac.th)

